

HIVATALI HÍRŐR:

Beliczey-ut 4. szám
hova az előfizetési pén-
zek hirdetések és min-
den a ki adóhivatalt
érdeklő közlemények
küldendők.

Nyitott értekezésekben egy
sor közlésdíj 50 fillér

Hirdetéseket juttat-
nyosáron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROSHIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 10 korona
Félévre . . . 5 korona
Negyedévre 2 k. 50 fill.

SZERKESZTŐSÉG

Beliczey-ut 4. szám
hova a lapszellemi rész
illető közlemények
küldendők.

Kéziratok nem
adatok vissza

Hivatalos közlemények.

9229—1901—ikt.

Hirdetmény.

Alólírott községi előjáróság által közhírré tétetik, hogy a cs. és kir. közös hadseregbeli ellenőrzési szemle Szarvas község házában a f. évi október hó 18, 19, 21, 22 és 23 napjain a következő sorrendben fog megejteni:

Október 18-án: a szarvasi illetőségűek közül az 1891, 1892 és 1893 évfolyambeliek;

Október 19-én: a szarvasi illetőségű 1894, 1895 és 1896 évfolyambeliek;

Október 21-én: a szarvasi illetőségű 1897, 1898 és 1899 évfolyambeliek, valamint a Szarvason tartózkodó idegen illetőségűek;

Október 22-én: a szarvasi illetőségű 1900 évfolyambeliek, továbbá a b.-szentandrási és kondorosi illetőségű 1891—1900 évfolyambeliek, valamint a Szt.-Andráson és Kondoroson tartózkodó idegenek.

Október 23-án az öcsödi illetőségű 1891—1900 évfolyambeliek és az ott tartózkodó idegenek.

Akik az ellenőrző-szemlén bármi oknál fogva meg nem jelennek, azok kötelesek a B.-Csabán november hó 8-án megtartandó utóellenőrző-szemlén megjelenni.

Az előjáróság nevében:

Szarvas, 1901. szeptember 25.

Jeszenszky, jegyző. Melis, bír.

9458/901. ikt.

Hirdetmény.

Alólírott előjáróság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a közös hadsereg tartalékosainak utószemléje Csabán nem f. évi november hó 8-án, hanem november hó 20-án lesz megtartva. Az ellenőrzési szemle a már hirdetett időben és sorrendben fog megtartatni.

Szarvas, 1901. október 5.

Az előjáróság nevében:

Jeszenszky, jegyző.

Melis, bír.

9457/901. ikt.

Hirdetmény.

Alólírott községi előjáróság által közhírré tétetik, hogy a m. kir. honvéd ellenőrzési szemle Szarvason a község házában a f. évi november hó 9, 11 és 12 ik napjain a következő sorrendben fog megejteni.

November hó 9-én a szarvasi illetőségű 1889—1894 évfolyambeliek.

November 11-én a szarvasi 1895—1900 évfolyambeliek a b.-szent-andrási 1889—1900 évfolyambeliek és az idegenek.

November 12-én az öcsödi és kondorosi illetőségű 1889—1900 évfolyambeliek és az idegenek tartoznak megjelenni.

A községben tartózkodó más gyalog vagy huszárezredhez tartozó honvédek a szemlén szintén kötelesek részt venni.

Az utó ellenőrzési szemle Gyulán 1901. november hó 22- és 23-án fog megtartatni. Szarvas, 1901. évi okt. 3-án.

Az előjáróság nevében:

Jeszenszky, jegyző.

Melis János, bír.

6021—1901/I. Szarvas nagyközség előjáróitól.

Hirdetmény.

Alólírottak az 1886-ik évi XXII. t.-cz. 125-ik §-a alapján ezennel közhírré tesszük, hogy az 1902-ik évre összeállított közpénztári, kórház ápolási alap és a közművelődési alap pénztárak költségelőirányzatai 1901. szept. 30-tól okt. 14-ig bezárólag terjedő 15 napi közszemlére vannak kitéve.

Ezen költség előirányzatok a hivatalos órák alatt a községi számvevőnél megtekintethetők.

Szarvason, 1901-ik év szept. hó 28-án.

Az előjáróság nevében:

Salacz József, elsőjegyző. Kovács János, t. bír.

Harcz a kontárok ellen.

A hazai kisipar egyik rákfenéjére akarunk e cikkünkben rámutatni. Olyan bajról szólnunk, melyet lépten-nyomon tapasztalhatunk Magyarországon minden városában s nagyobb községeiben s amely bajt mégis hallatlan nemtörődöm-séggel tűrik nemcsak az illetékes iparhatóságok, de legtöbbször maguk az érdekelt iparosok is. A kontárokról szólnunk, a modern ipar azon elődjéről, akik anélkül, hogy a mesterséget megtanulnák, vagy hozzá értenének, a törvény

TÁRCZA.

MOSOLY MIT ÉR . . . ?

Mosoly mit ér kis ajkaidon?
Ha szűmben bűt terem!
Mít ér körömben látva, ha
Mégis messze vagy nekem!

Miért kezéd kezembe téve?
Ha ajkid szóllanok!
Mít ér. mit ér . . . ha nem tudom:
Kis szűd kiért dobog!

Szabó Lajos.

A külön emberfaj.

Kalapot se merem letenni, mert mindig kicsirelők olyanok, s mi az orromig hull. A kártya asztalt tartanak, mert ha mellé ülök — bár jó akvizitornak tartanak — egy krajczár nélkül kelek fel onnan. Ha fogadok a favorit lóra, bár milyen híres legyen is az, biztos, hogy rosszul van diszponálva és legutolsónak érkezik be. Ha özbakra lövök, a kerülő számarát találom. Legjobb barátomat jóakarattal figyelmeztetem, hogy szarvak fenyegetik, — engem fog gyanuba, a bünnös lesz a szekundánus, s az én válpereczem bánja meg, nem azé. Másik barátomnak segíték tét-át-tét-rendezi, s mikor a boldog óra következik és a fátöl fölfebben, szembe néz a saját — anyósával.

Nagyon malőrös ember vagyok.

Nincs az az áldás, a mi nem ért volna, de még mind átokká változott rajtam.

Ha házasodni akartam, bizonyos, hogy szerettek, de a menyegző előtt még mindig megkérdezték tőlem, hogy mi vagyok. — férfi. Az nem elég, s vége volt a házasságnak, mikor éppen hozták a vőlegényi frakról a számlát, hogy „saldirt.”

Egyszer — nagyon — a la Romeo, egy szép asszonyt szerettem, akinél különbet még ez „új világ” sem látott. Pedig az látta Rigolbochet, látta Antoinette, látta Fadette és Fífin kisasszonyokat, látta Fiacker Milit, de olyan szép asszonyt még sem látott.

Nem tudom, minek hívták? mert a neveket én mindig összezavarom s nem vagyok képes a fejemben megtartani. Egyébíránt ezzel már kis diák koromban is sok bajom volt. Eleintén mindig azt hittem, hogy Ailla valami török hadvezér, — mig utóbb megtudtam, hogy az egy zsinoros kabát, s Schillerről sokáig azt képzeltem, hogy egy német költő, mig a tapasztalat rávit, hogy az egy magyar bor.

Elég az hozzá, hogy a legszebb menyecske volt, nefelejte nyitott a szemében, piros rózsák az arcán, fehér rózsák a vállán, — s az a rossz szokása volt, hogy aranyokra váltogatta g rózsákat.

Akkor tudtam meg ezt, — a véletlen, a francia drámaírók nagy pártfogója tudatta velem — mikor a századik verset írtam „Hozzá”, holdas éjszakák sóhajtásai közt.

Nos, ha valakinek csak annyi esze van is, a mennyi szükséges, hogy drámaíró tag lehessen, ebből átláthatja, — hogy az én malőrömmel minosen párja, mely annál jobban száz karral ötel, meunél inkább szabadutni akar valaki tőle.

Hanem hát „jobb az isten száz papnál.” A mig eljutok oda, a hol Talleirand, mint valami bámulatos ritkaságot jegyezte fel emlékiratában: „Én még har-

minczöt éves koromban is szerettem!” öt olimacérius évad mulik el, s majd csak történi velem olyan is, a mi nem malőr. „Addig ver engem az én öcsém XII. Károly, mig eltanulom tőle a visszaverést!”

Igaz, hogy ez csak vigasztalás, csak pusztá szó, de mégis biztatott engem azzal, hogy teljesül, mikor Zurdoky Aladár megházasodott — az én segítségével — erősen feltettem magamban, hogy megvigyázom azt a két ifju életet, lesz-e hatása rájuk az én malőrömmel mely még az aranyat is sárrá változtatja a kezemben; mert ha nem lesz, beállt a nagy változás; — azonban sehogysem vagyok tisztában a dologgal.

Elmondok mindent apróra, hátha más jobban megérti.

Hanem elárulom mindjárt az elején, hogy Zurdoki Aladár kétszer kérte meg a szép Mariette kezét és harmadszor se kapta meg.

Zurdoky Aladár szép szűlő fia. Olyan mint az „egri leány” hős szerelmese; a mivel, ugy hiszem, eleget mondtam, mert az a hős ifju, a mint ott az Arany illusztrált balladájában pingálva van, tudtommal eddigelé minden jóra való 15 éves suttyó ideálja volt.

Hogy huszonhat éve dacára is „fiu” az onnan van, mert hangjában, mosolyában s különösen két nagy fekete szemében még mindég maradt vissza valami a serdülő kamasz kor bájos, naiv pillantásából, a mi oly végtelenül jól állt — neki is.

Korunk divatos ifjaival különben a főbb vonásokban megegyez. Kitűnő táncos, mint Vertesz; pompás lövő, mint Robin Roupe; öt vagy hat párbajtól kerülf ki miudig „szeplőtlenül”; szerelemben csalódott kétszer csalt négyezor. — De amiben lényegesen eltér a többi-től, hogy noha „sokat szenvedett” még nem blazirt, élet filozofiaja nem kesernyés és gondolkodás módjában

minden védelmével és jogával felruházva üzik az iparágot s elveszik a tanult iparos kenyérét. Végtelenül igazságtalan ez a helyzet, nem csoda, ha a helyzetükkel elégedetlen vidéki iparosok visszasírják a czéh rendszert, mely ha maradt volna is, ha kényelmetlen és együgyű volt is, de a kontár gyilkos konkurenciája ellenében megvédte a tanult mestert.

A szabad verseny elve szép s teljesen megfelel a modern szellemnek, mely a mai ember életfelfogását átlengi. De sajnos a szabad versenynek már oly nagyok a kinövései, az elv helytelen alkalmazása már annyi igazságtalan és méltatlan helyzetet teremtett, hogy egyes iparágokban már nagyobb kárt látják, mint hasznát.

Éveken át tartó keserves küzködéssel tanulja meg az iparos az ő mesterségét. A legtöbb iparos, mire önálló lehet, már benne van a férfi kor nyarában. Tehát egy emberöltő mult el, míg annyira tudja vinni, hogy valami szerény műhelyt tudott magának berendezni s megrendelőkre, hitelre, bizalomra szert tenni. Önállóságának első eredménye természetesen az, hogy az állam ráteszi a kezét az ő kis existenciájára, sújtván őt aránytalanul magas harmad osztályú kereseti adóval, nyomon követi ezt a községi adója s a többi illeték. Nem az iparosnak, az államnak s a községnek van tehát első sorban haszna abból, hogy az iparos önálló lett.

Vajjon a nagy adóer mit adhat az állam ellenérték fejében a polgárnak s itt az önállóvá lett iparosnak? Első sorban bizonyára jó törvényeket.

Nos, ez az ellenérték nálunk Magyarországon nemcsak hogy nincs meg, de ipartörvényeink a nagyobb vonatkozásokban egyenesen ártalmára vannak az iparosoknak, legkivált a kis iparosnak. Amikor a manapság érvényben levő ipartörvényeket hozták, ezekkel akarták megteremteni a nagy ipart, mely addig Magyarországon nem létezett. E törvényekben egy kalap alá van véve a kisipar és nagyipar, a legtöbb esetben mindkettőre ugyanazokat a paragrafusokat alkalmazták. Ez volt az első óriási hiba. Ég és föld a különbség a kisipar és nagyipar vagyis a gyári ipar között minden tekintetben. A törvénynek ugyanazon rendelkezése előnyös

lehet a nagyiparra, de csapás a kisiparra, és megfordítva. Sajnos, az előbbi eshetőség a gyakoribb, sőt mondhatni az általános, aminek az az eredménye, hogy némi gyári iparunk csak te remtődött valahogy, de kisiparunk mindinkább hanyatlak.

Az ipar törvény legkártékonyabb intézkedése kétségen kívül az amely megengedi, hogy nem képesített egyének is üzhelnek bármilyen iparágat, ha iparendélyt eszközölnek ki maguknak a illetékes hatóságnál. Ez pedig csaknem minden egyes esetben megadja az engedélyt, mert hiszen a lehető legkönnyebb formákhoz van kötvé az ipar engedély megadhatása. Nevezetesen üzletvezetőt kell bejelentenie annak, akinek az iparra képesítése nincs, de azt mégis üzni akarja. Ennek az üzletvezetőnek képesített iparosnak kell lennie s tényleg kell is működnie az illető műhelyben vagy ipari telepen.

Ez pedig a szűkebb valami. Mert hisz csa kis tanult szakemberekkel lehet az iparágat üzni, hozzá ért emberek kellenek a műhelyben ugy is, tehát munkásai közül jelent be valakit rendszerint a kontár s aztán csinálhat kénye kedve szerint amint akar.

A helyzet tehát az, hogy a törvény semmi féle előnyben nem részesíti a képesített, tanult iparost a tanulatlan s a mesterségbe belecsöppent egyén között.

De hány esetben játszik ki a kontárok a törvénynek az üzletvezetőkre vonatkozó enyhe követelményeit is. Hisz a legtöbb kontár műhelynek, vagy telepének nincs üzletvezetője egyáltalában.

Hatóságaink végtelen nyugalommal nézik, mint nő a pénze vagy egyéb körülmény által valamely iparágba belecsöppent kontár a képesített iparos fejére! Mert akármit beszélnek is, a kontárban nincsen meg a mesterség megbecsülésre, a tisztességes, verseny iránti érzék, a testületi szellem, a munkás érdekének istápolása. A kontár ideig vállalkozó, aki addig facsarja a citromot a mig leveles, aztán félrehajítja és más mesterség, helyesebben kontárság után néz.

Ha estleg vagyonos a kontár, az kész veszedelem a képesített iparosnak. Potem áron vesztegeti az árut, hogy a konkurenciát lehe-

tetlenné tegye. De másrészt megelégszik kisebb nyereséggel is, mert hisz ő nem hozott annyi áldozatot, hogy mesterséget elsajátítsa.

Szóval a kontár az iparos alja, akár gaz dag akár szegény.

Évek óta hasztalanul sürgetik a jobbak, a képesített iparosok a törvény revízióját. Hasztalanul, mert az ipartörvény a nagyipar számára készült, annak pedig specialiter a törvény ellen nem lehet panasz.

Társadalmi uton kell tehát a harcot felvenni a kontárok ellen. Álljanak össze a képesített iparosok és társadalmi uton védjék meg jogos existenciájuk érdekeit, miután a törvény nem tudja megvédeni őket.

Harcot kell indítani ellenük, eszköz és mód a harcviselésre kínálkozik elég.

Egy öntudatos iparos.

Ujdonságok.

— Felügyelő bizottsági ülés. A szarvasi takarékpénztár felügyelőbizottsága f. hó 9 én tartotta ülését. Ez alkalommal első sorban kegyelettel emlékezett meg volt elnökének M á z o r Józsefnek, váratlan elhunytáról, s iránta érzett tiszteletének, szeretetének s ösztönös részvételének jegyzőkönyvében adott kifejezést. Az elnök halála folytán újra alakult a bizottság s kobeleből elnökké K u t l i k Endre, főgym. tanárt, jegyzővé pedig R i b á r s z k y Pál mérnököt, választotta meg. — Aztán fölolvastatta a bizottság az igazgatóság és választmány intézkedéseire vonatkozó jegyzőkönyveket, s azok tudomásul vette.

— Uj fősolgabíró. A dr. Krecsmárk János volt szarvasi fősolgabíró országgyűlési képviselővé lett megválasztása folytán folyó hó 7-én tartott vármegyei közgyűlés a megüritült szarvasi fősolgabírói állásra dr. W i e l a n d S á n d o r gyulai tiszteletbeli fősolgabíró nagy lelkesedéssel egyhangúlag megválasztotta, Dr. W i e l a n d S á n d o r a vármegyei szolgálatában, mint gyulai szolgabíró s több ízben a szarvasi fősolgabíró helyettese, egy szakértelme, mint a néppel való jó bánásmódja, valamint társadalmi műveltsége s kiváló karaktere miatt a szarvasi járás minden tagjának — a kik vele érintkezettek — ösztönös tiszteletét, becsületét s szeretetét érdemelte ki. Mi akik ösmérjük az új fősolgabíró, bátran mondhatjuk, hogy Szarvas és a járás gratulálhat magának, hogy őt választotta meg ezen díszes állásra. Az új fősolgabíró folyó hó 8-án d. n. 3 órai vonattal érkezett városunkba. Az állomásnál Salacz Ferenc szolgabíró vezetése alatt várta a hivatal összes tisztikara. Másnap d. e. 10 órakor Szarvas és a járás községeinek előljárásága tiszteltgott az új fősolga-

— Aladár.

Nem hallotta az már. Fígartó árját fityűlve a „Szevillai borbély”-ből, sietett tanukat fogni, pappal beszélni, a pappal a ki olyan különös ember.

Tehát most leányt kell szöktetnem, és másnak! Mikor magamnak sem teszem... Ezor lófarkas ürdög!

Eszembe jutott, hogy milyen fátum nehezedik én rám, melytől mint az élő mérge lehelletétől rosszá változik minden jó, a mihez kezdek. Ha özbakra lövök, a kerülő ssamarát találom.

Másnak az üdve is ott legyen ebben a fátumban? De másrészt, hátha ezzel fordul a végzet?

De ha kihát rájuk is?

Meg kell lenni! — mondá Tell Vilmos, mielőtt az almára lött — s a hogy este lett, a „Zugónál” voltam két jó telivér lóval. Az erkélyen várt már Mariette. A filemile hangjának akácza levéllel való utánzása volt a jeladás.

És azután „se kocsí, se ló, se ostor nem a tied” vágattunk a taksí temető felé.

Csunya, viharos éjszaka volt. A széllel hajtogatott tuja fák, mint valami nagy boszorkány seprők, pacsolták a sirkövön guggoló angyalokat; a hold előtt ki sértetes alakokat váltva suhantak el a felhőfözlányok; a csontváz esztorhája alatt jajgatva hívta a kukik fészkekből elvert fiait.

Bár ennek a történetnek éppen két hónapja már, a malőr még nem hagyott el, de Mariette szép menyecske. Szülői megbocsájtottak neki s fénylik, ragyog mint napsugár.

Es Aladár? Találkoztam tegnap vele az utcán. Egész applombal lépett előm és mosolygott.

— Hogy vagy a házassággal? kérdém.

Most lesütötte a fejét, úgy felelt.

— Külön emberfaj Cziviet szerint van három, Blumenbach szerint öt, Prichard szerint hét és Desmoulin szerint tizenhat. De szerintem egy: a nő. Csak hogy ez nem annyira külföldi emberfaj, mint inkább — k ü l f ö l d i s.

... Nem tudom mi része lehet ebben az én malőrömnek?

K a t h o n a G é z a.

nyoma sincs a czinizmusnak. Csupa közvetlenség, csupa intenzivitás, minden a mit mond, vagy tesz, lágyaság, lelki nyugalom — eszrit; voila lout.

Es mégse kapta meg harmadszor sem a szép Mariette kezét, ami, eltekintve attól, hogy nem velem történt, elég nagy malőr, különösen, mikor a tizenhat éves leány „szép” jelzője előtt még az az epitheton is áll, hogy „százszoros”.

Bertram énekét fityűrésze „Ordög Róbert”-ből, ellátogat egy délután hozzá Aladár, s minek utána kalapját nagy grandezzával letette, s monokliját szemére csipette, késelőinek heroikus huzogatásai közt öszintén megvallotta, hogy szüksége van rá. — Szép.

— Tudod „abban” az ügyben.

— Hogyan?

— A leányt nem adják: hát megszöktetjük a leányt!

Elbámultam. Mint Don Juan, mikor megy a köszobor vendég hozzá vacsorára.

Nos? Ha szabad volt ezer meg ezer csillagnak fellázadni az istenek ellen, a nap ellen, kirgni a pályakörből, s egy örült parabolával kirohanni az álló csillagok közé, hát egy embernek nem volna szabad?... Háromszor kértem, nem adták: — negyedszer viszem. Uti figura docet. A bátyám is így vett feleséget: — én sem maradhatok mögötte. — Neje egy fiatal, eleven hölgy, nevető két szemekkel, kit egy pesti bál alkalmával meglátott, megszeretett és elsöktetett, mert a hölgy atyja, egy nyugalmazott alezredes — különben is odaadta volna. — De regényesebb volt így.

— Tudom barátom: ismerem biográfátokat. De minek szaladsz te a fejeddel a falnak, ugyse fogod azt keresztül törni.

El van csinálva minden bölcsen! Mariette szeret: ő várni fog. Tud már mindent. Tíz órakor lenyugosznak a kastélyban, akkor te megjelenesz — talán emlékszel még arra az odon épületre. Elöl nyit erkély, meg rózsakert, hátul angol park. A park hosszában egyenes vonal fut le a „Zugó”-ig, mely két oldalt szegélyezve

van terebély somfikkal. E hosszú út végén megállítod a kocsit, magad elmegy a kastélyig, a hol már az erkélyen találd Mariettet. A többi a te dolgod. Én meg addig összeszedem a tanukat s beszélök a taksí pappal ki nagybátyám. A taksí temetőnél várni fogunk.

Hogy en menjek a leányért!

— Nem beszélhetek inkább én a taksí pappal?

— Kérdém.

— Mit gondolsz? — mondá Aladár — az nagyon különös ember. Oda személyesen kell mennem, különben mindennek vége. Este lesz, mire megérkezem, s akkor már idegont nem fogad. Magam sem tudom, hogy jutok be hozzá, pedig a dolog sietős: Mariették holnap utaznak Párisba. S aztán vége.

— Nagyon malőrös ember vagyok. A kalapomat se merem már letenni, mert mindig kiserélik olyanul, a mi az orromig hull. Ha én megyek a kastélyba vagy nem sikerül sommi, vagy ha sikerül, rosszul sikerül. Mariette pálezalóra ültet, a azon téged úgy meglövegoltat, úgy megugrat, karakoliroztat, hogy madame Schlezák se jobban.

Ne félj. Az egy eszmény. Türelmes mint egy aungyal, szenvedni mosolyogva tudó, mint egy vértanu, gondoskodó mint egy jó anya. hűséges, mint egy feleség, engedelmes, mint egy gyermek.

Mosolyogtam. Ennek ugy látszik van egy kis hajlama a martyrok életére. Olyan sansgőné beszéd, mintha ő volna a Herkuler Dijanira köntöben.

— No én mindig azt hallottam, hogy nincs az az elítelt rab, az az üldözött adós, a kinek a sorsa rosszabb lenne, mint a feleséges emberé. Az asszony csupa gyöngédség, jóság és szerelem, a mig férjhez nem megy: szontul csupa szeszély és rigolya. Az ember, a ki megházasodik megszűnt ember lenni, lesz selyembogár, a kiből fonalat húznak. A legjobb asszony is olyan mint a harmadnapos hideglelés, az ember akkor érzi magát jól, mikor elhagyja. Hát még ha egy malőrös ember is benne van a dologban.

A taksí temetőnél várni fogunk.

birónál. Az új főszolgabíró mi is teljes szívből üdvözöljük új állásában.

— **Esküvő.** K a t o n a Gábor, gyakorló orvos tegnap folyó hó 12-én d. e 11 órakor tartotta esküvőjét a szarvasi ág. ev. ó templomban. Öz. S z l o v á k Jenőné kiváló műveltségű szép leányával O l g a k. a. A templomot szép számú előkelő közönség töltötte meg. Az esketést nagyt. D a r a b o s Sándor szentandrási ref. lelkész végezte kinek eszmékben gazdag beszéde mély benyomást tett a jelenlévőkre. A fiatal pár esküvő után nászutra ment.

— **Békésmegye orsz. képviselői.** Lezajlottak a képviselőválasztások, melynek eredménye a következő:

Csabán	Zsilinszky Mihály	kormánypárti
Szarvason	dr. Kresmárk János	"
Gyomán	Barabás Béla	48-as
Orosházán	Veres József	"
Békésen	Kecskeméti Ferenc	"

Gyulán új választás lesz, mivel dr. Bodoky kormánypárti jelölt 435, Bartha Miklós Ugron párti 365 s Hen taller Lajos Kossuth-párti 248 szavazatot kapott.

— **A vármegyei igazoló választmány ülése.** A vármegyei igazoló választmány szeptember 3-án délután 3 órakor. — Kellner Imre elnöke alatt és Márky János dr. Zöldy Géza dr., Berényi Armin dr. jelenléte mellett — tartott ülésében pótültag a következőket vette fel a leg-többadót fizetők közé: Bázár Gyula r. kath. pleb. oros házi, Kis Pál kondorosi, Uhrin Mihály endrődi, Beck Károly f. gyarmati, Belenta Mihály, Bohus M. András bekéscsabai, Winkler Lajos gyulai, Rózsási Ignác bekési, Achim András csabai, Timár J. János endrődi, dr. Márky János gyulai, Janurik Mihály és Szirmay L. Arpad szarvasi, Griecs T. György csabai, Jakabfi Jenő füzessgyarmati Szirácki Pál mezőberényi és Dezső Antal öcsödri lakos.

— **Ülések.** A vármegyei közigazgatási bizottság október hó 14-én délelőtt 9 órakor, — a vármegyei központi választmány pedig a gyomai és orosházi képviselő választások jegyzőkönyveinek felülvizsgálása céljából ugyanazon napon délután 3 órakor ülést tart.

— **Választások és kinevezések.** A lemondás folytán megüresedett szarvasi főszolgabírói állásra dr. W i e l a n d Sándor helyettes főszolgabíró, a két úr szolgabírói állásra pedig dr. K o n k o l y Tihamér és dr. D e b r e c z e n i Lajos helyettes szolgabírókat választotta meg a törvényhatósági bizottsági október hó 7-én tartott rendes közgyűlésében és ugyanakkor a vármegye főispánja dr. K o n k o l y Tihamért az orosházi, dr. D e b r e c z e n i Lajos a gyulai járásba osztotta be, dr. P e t n e h á z y László közigazgatási gyakornokot tiszteletbeli szolgabíróvá nevezte ki.

— **Hivatal vizsgálat.** S a l l János kir. táblabíró és orosházi kir. járásbíró, a N.-várad kir. ítélőtábla elnökeinek intézkedése folytán, a gyengélkedő Novák Kamill kir. törvényszéki elnök helyett, a szarvasi kir. járásbíró ügymenetelének megvizsgálása céljából f. hó 8 — 11 napjain Szarvason időzött.

— **A megyei vizitak szaporodása.** Kellemsen érintheti Békésvármegye közönségét azon értesülésünk, hogy a megye vizitái szaporodnak. A mint értesültünk a jövő évben már korai tavasszal hozzákezdnek a Hármas-Körösnek Gyomától Csongrádig terjedő szakaszán a hajózhatarra végzendő munkálatokhoz. Ugyanezért készítettek majd terveket a Sebes Körös és Hortobágy hajózhatarára.

— **Az építő-ipari téli tanfolyamra** a budapesti m. kir. állami felső építő iskolában [Budapest VII. ker. csömöri ut 84—86) a beiratkozások október 15-től 28-ig lesznek a köznapokon este 6 óráig 7-ig, vasárnap délelőtt 10 óráig 12-ig. A tanfolyam négy téli félévre terjed s a tanítás évenként november 3-tól márczius végéig tart. A tanfolyamot végzet tanulók ez idő szerint — abban az esetben, ha az illető iparág terén legalább öt évi gyakorlatot tudnak felmutatni, a kőműves, a kőfaragó vagy az ács mesterséget önállóan gyakorolják. Tanulókat felvételtnek a 15. élet betöltött, erős, egészséges testi szervezettel kőműves, kőfaragó és ács tanoncok és segédek, a kik folyékonyan és helyesen olvasni, írni és számolni tudnak, akik a nevezett iparágakban gyakorlatilag foglalkoztak, a meg kívánt legkevesebb gyakorlati idő egy építkezési idő szak. A jelentkezésnél szükséges iratok: 1. keresztlevél vagy születési bizonyítvány. 2. A jelentkező által végzett összes iskolákról szóló bizonyítvány. 3. Az elölteku iparhatóság által hitelesített bizonyítvány a gyakorlat működéséről. 4. A másodszor történt himlő oltásról szóló bizonyítvány. 5. Erkölcsei bizonyítvány. Lefizetendő díjak: beiratási díj 4 kor. tandíj 20 kor szertári biztosíték 4 kor. A második harmad és negyedik évfolyam, ra jelentkező tanulók levelben is iratkozhatnak a bizonyítványok és díjak mellett. Az igazgatóság készséggel ad bővebb felvilágosítást. Az Igazgatóság.

— **Szavazás.** A helybeli főgymn. tanári kara leg utóbb tartott értekezletén a felügyelőbizottság elnökeire is szavazott és szavazatát egyhangulag újból M i k o l a y Mihály kir. közjegyzőre, az eddigi felügyelőre adta.

— **Vásár.** Szarvas városának őszi vására tegnap vette kezdetét. Bármennyire kívánatos lett volna, hogy a városnak ezen legfontosabb vására kedvező idő mellett folyjon le, a vásár következetes maradt önmagához, s igazat adott a szarvasiak ezen ígéretének: Ha nincs eső majd lesz a vásárra.

— **A vértanúk ünnepe.** A szarvasi függetlenségi és 48-as pártkör mint a multban, úgy jelen ben is. f. hó 12-én ünnepelte az aradi 13 vértanú emlékét saját köri helységében. Az ünnepélyen közönségünk polgársága igen szép számban részt vett. Felolvasással és ünnepi beszéddel áldoztak az egybegyűlték a dícső vértanúk emlékének a mely kell hogy éljen minden igaz magyar szívében, mert az ő sírjukon. az ő porladó csontjaikból nőt nagyra hatalmassá Magyarország szabadsága.

— **Nyári szinkör Orosházán.** Az orosháziak régi óhaja, hogy ott alkalmas nyári szinkör építtessék, úgy látszik, már a közel jövőben valóra válik. A szinkör felépítésére gróf Festetics Andor a vidéki színészet országos felügyelőjének a nagyváradi szinügyi bizottsághoz intézett levele ad újabb, alapos reményt. Ebben a levelben többek között ugyanis így ír a felügyelő: Gyulához hasonló jó nyári állomás válnék Orosházából mihelyt ott is felépül a szinkör. Az illetékes körök — élén dr. Lukács György békésmegyei főispánnal — komolyan foglalkoznak a kérdéssel és bizton remélem, hogy a jövő év nyárára az orosházi szinkör is felépül, olyan módozatok mellett, mint felépült pár hónap alatt a gyulai, mi is készek vagyunk a tervet támogatni, előmozdítani megvalósítani és ebben legfőképpen az e törekvésünk vezető, hogy éppen a nagyváradi társulatnak is biztosítsunk egy jó nyári állomást. A nagyváradi szezon kiterjed 8—8 és fél hónapra, sőt esetleg kiterjeszhető 9-re is, orosházán eltölthet a társulat 2 hónapot s egy vagy másik hónapot szüneteljen.

CSARNOK.

A nyomorék.

Nyomorék volt a szegény fia... Nem is volt más neve, mint „nyomorék”. Halvány arca, vékony csontváz teste azt mutatták, hogy már csak hálmi jár belé a lélek...

Mostoha apja már előre örült neki, hogy a fiú nem sokára kiszabadul az iskolából és elmehet inasnak valami becsületes mesterhez...

— Hja! Sokba kerül a nyomorék! — szokta mondani a korecskában, mikor már annyit bört megivott, hogy alig tudott a lábán állani. — Nagyon sokba kerül! A vad marczona fétalak gyakran dől be részegen a szegényes szobácska ajtaján.

— Hol az anyád? rivalt a szegény fiúra.

— Alszik! — felelt remegve a gyermek.

— Hát te miért nem takarodol a kuczkóba? Azt hiszed, lopom a pézst, hogy így pocsékolod a gyertát!

A gyermek elsompolygott, a részeg ember meg akkor az aszonnal kezdett pörölni.

— Minek is hoztad ezt a nyomorékot a házamba! kiáltott vadul. Kiverlek vele együtt!

Meg is kezdte az utlegelést mindjárt... A nyomorék a sarokból nézte, hogy ütök az édes anyját s könnyekre fakadt...

Nem esoda, ha a gyermek is várva várta a megváltásnak azt a napját, mikor az elemi iskolából elbocsátják.

Már előre látta, hogy milyen boldog lesz, ha dolgozhatik és keres magának, meg az anyjának is...

Lesz borra, husra való...

Nem úgy, mint most...

Meg is kapta a bizonyítványt. A tanító maga elő hívta, megsimogatta az arcát s olyan édes hangon szolt hozzá:

— Jól tanultál fiám! Derék ember lesz belőled. Ezzel a bizonyítvánnyal akárhol szívesen fogadnak!

— Akárhól? ... Igen, csak odahaza nem! gon dolta magában a fiú.

Hazament s az apja kezébe adta a bizonyítványt ... takarodjál a házból és keres munkát magadnak.

— Igen apám felelt a nyomorék.

Azt hitte, hogy a mit a tanító mondott, hogy bárhol szívesen fogadják jó bizonyítvánnyal beteljesül.

El is indult reggel munkát keresni.

Az egyik mester szánalmasan nézte végig.

— Szívesen vennék magamhoz, fiám! de most van inasom.

A másik mester rámondott:

— Ezzel a nyomorék testtel menj a kórházba. Mindenütt ezzel a két válasszal fogadták fölvtva úgy, hogy este fáradtan, éhesen ment az anyjához.

Másnap harmadnap szintén így járt. Munkába nem vették sehol, szemére vetették nyomorék voltát és beteg ségét.

Harmadnap már leverve ment haza s otthon beteg taláta édesanyját...

Ae anyja ráhajolt gyermekére...

— Áldjon meg az Isten, fiám! Légy jó, szorgalmas!

— Jó leszek anyám!

— Szerezz örömet neki!

— Igen, igen szerzek! Nagy örömet szerzek neki!

— Áldjon meg az Isten!

Az anyát elvitték a kórházba s ő egyedül maradt otthon a sötét szobában... Azon gondolkodott, hogy mily örömet szerezzen az apjának?

A nyomorék apja éjfélután térforgott be a szobába Holtrészeg volt...

— Hol az anyád? Te nyomorék! — kiáltott rékedt hangon.

Választ nem kapott szavaira...

— Hehehe! Elbújtál? Mit? Gyere csak elő a kuczkóból!

Oda botorkált a kemence mögé s vastag botjával végig vágott háromszor négyszer a patkán, a falon.

— Itt vagy? Csak táncolj hát! Így ni!

Ütötte verte a táncoló, de néma alakot...

Végre gyertyát gyújtott s a kuczkóhoz lépett, hogy kibuzza a nyomorékot, de a részeg ekkor hátrátantordott, mert a nyomorék ott függött egy kötélen a fal és a kemence között... A holtat ütötte botjával olyan kegyetlenül... A holtat táncolt úgy ide oda.

Felelős szerkesztő: SZIKES ANTA L.

1173/1901 végrh. sz.

Árverési hirdetmény

A szarvasi kir. járásbírósnak 1900 évi V. 702/3 sz. végzése folytán Dr. Haviár Gyula ügyvéd végrehajtató részére Stern Manó és neje végrehajtást szenvedett ellen 227 K. 50 f. követelés s jár. erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával alperesétől lefoglalt és 741 K. f.-re becsült ingóságokra a szarvasi kir. járásbírósnak 1900 V. 702/3. sz. végzésével a további eljárás elrendelhetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna Szarvason, a Központi kávéházban leendő megtartására határidőül 1901 évi október hó 22 napjának délelőtti 9 óráját kitűzöm a mikor a bíróság lefoglalt borok, kártyák butorok, ruhaneműk s egyéb ingóságokat a legelőbbet igényelők készpénzfizetés mellett, szükségesetén becsáron alul is el fogom adni.

Felhívom tehát mindazokat, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyző könyvből ki nem tűnnek, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig nálam írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Szarvason 1901 évi okt. hó 8 napján.

MAGYAR MIHÁLY, kir. bírósági végrehajtó.

9229—1901—ikt.

Hirdetmény.

Alólírott községi előljáróság által közhírré tétetik, hogy a cs. és kir. közös hadseregbeli ellenőrzési szemle Szarvas község házában a f. évi október hó 18, 19, 21, 22 és 23 napjain a következő sorrendben fog megejteni:

Október 18-án: a szarvasi illetőségűek közül az 1891, 1892 és 1893 évfolyambeliek;

Október 19-én: a szarvasi illetőségű 1894, 1895 és 1896 évfolyambeliek;

Október 21-én: a szarvasi illetőségű 1897, 1898 és 1899 évfolyambeliek, valamint a Szarvason tartózkodó idegen illetőségűek;

Október 22-én: a szarvasi illetőségű 1900 évfolyambeliek, továbbá a b.-szentandrási és kondorosi illetőségű 1891—1900 évfolyambeliek, valamint a Szt.-Andráson és Kondoroson tartózkodó idegenek.

Október 23-án az öcsödi illetőségű 1891—1900 évfolyambeliek és az ott tartózkodó idegenek.

Akik az ellenőrző-szemlén bármi oknál fogva meg nem jelennek, azok kötelesek a B.-Csabán november hó 8-án megtartandó utellenőrző-szemlén megjelenni.

Az előljáróság nevében:

Szarvas, 1901. szeptember 25.

J e s z e n s z k y, jegyző. M e l i s, bíró.

H I R D E T É S E K.

DANTZKY SÁNDOR könyvnyomdája Szarvason.

ELVÁLLAL MINDEN A K Ö N Y V N Y O M D Á S Z A T K Ö R É B E V Á G Ó M U N K Á T, Ú G Y M I N T

DISZES SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK ÉS TUDÓSÍTÓ LEVELEK,

ELJEGYZÉSI- ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK, IZLÉSES MEGHÍVÓK ÉS TÁNCZRENDEK SZINES NYOMÁS VAGY ARANOZÁSSAL
ÉTLAPOK, VÁROSI ÉS KÖZSÉGIHIVATALOS NYOMTATVÁNYOK,

JEGYZÉKEK, CZIM-, ASZTALI- és NÉVJEGYEKET GYÁSZLAPOK, KIMUTATÁSOK IDŐSZAKI IRATOKAT stb.

Eladó bőr

1-3 hectó új bőr 10 forintjával eladó
Oláh Miklósnál
Bellezey ut 5 házszám alatt.

Fehér Lukács férfi szabó Szarvason.

Va szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint jóhirű

férfi szabó üzletemet

a Grünvald-féle házból az Árpád bazár 2. számú bolt helyiségébe helyeztem át.

Midőn ezt a n. é. közönség becses tudomására hozom, nem mulaszthatom el üzletemet nagybecsű pártfogásukba ajánlani, ahol minden féle szabású, sőt diszmagyar öltönyök is a legjobb szabásban, gyorsan és jutányos áron készülnék.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, mély tisztelettel:

FEHÉR LUKÁCS,

férfi szabó.

Hirdetés.

Egy három szobából, konyha, kamara és padlásból álló lakás

azonnal is kiadó.

Arany János-utca 268 sz.

Értekezhetni Rohoska Pálnál.

BÉRBE KIADÓ *** VENDEGLŐ.**

A Bellezey utcában levő Weber féle

vendéglő

hosszabb időre érbe kiadó
Ugyanott eladó 2 drb. temető alatti kenderföld,
1 drb. Szappanos kenderföld és 1 drb. Maczóéri szőlőföld
Bérleni vagy venni szándékozók értekezhetnek Szarvason a tulajdonos-nóval

özv. Weber Ignácznéval.

Ház eladás.

BENCZÜR SÁNDORNAK, Jókai-utca 1257. szám alatti

h á z a

eladó.

Vevők értekezhetnek a tulajdonossal.

Sürgöny czim: Nádházy Szarvason.

NÁDHÁZY JÁNOS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA SZARVASON.

Alapított 1879 ik évben.

(Kórház utca 1260 házszám alatt saját házában.)

Elvállal mindentéle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban: ércz és fakoporsókat, továbbá mindentéle szemfedeleket, művirág koszorukat és szalagokat.

A gyászeset megtörténtével, a hozzátartozók bármilyen módon tett értesítésre — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók 2 frittól feljebb, érczkoporsókat gyermekeknek 8 frittól feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 35 frittól feljebb.
A Nádházy „Temetkezési Vállalata” a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít.

Temetés megrendelés esetén a gyászszoba behúzását és a gyászjelentést teljesen ingyen adom

Kiváló tisztelettel:
Nádházy János

Valamint ércz koszoruk.

Nyomatott Dantzky Sándor könyvnyomdájában Szarvason 1901.